

בשביל רובנו חג השבועות הוא חג של סלים, עוגות גבינה ושדות של שיבולים, אבל במקור מדובר בחג מתן תורה. אז מה הקשר בין האירוע המכונן של העם היהודי לבין מוצרי חלב? ולמה דווקא בחג הזה קוראים את מגילת רות?

כל ילד קטן יודע ששבועות הוא החג ההוא, נו, עם מוצרי החלב. החג של תנובה ושל עוגות הגבינה. החג שבו מפרסמים העיתונים תמונות ילדות קטנות עם שמלות לבנות בתוך שדה שיבולים. החג שבו שרים "סלינו על כתפינו" ומשפריצים מים. החג שבו מדברים על רות המואבייה ועל גיורים למיניהם. כל זה פולקלור יפה ונחמד, אבל בשורה התחתונה מדובר בחג מתן תורה. ביום זה, ארבעים ותשעה ימים אחרי שיצאו בני ישראל ממצרים, בשנה 1,314 לפני הספירה, אירע מעמד הר סיני. בסופו עלה משה אל ההר, למשך ארבעים יום וארבעים לילה, על מנת לקבל את התורה. זו המשמעות המקורית של חג השבועות

אם כך, נשאלת השאלה: איך מחג מתן תורה הגענו לחג של מוצרי חלב? ואם נעמיק מעט יותר, עולה שאלה נוספת: למה קוראים את מגילת רות דווקא בחג שבועות? מה הקשר בינה לבין חג מתן תורה? הרי הסיפור שלה לא אירע כלל באותה תקופה

המאמץ משתלם

הרב פנחס בדוש פותח בקשר בין [מגילת רות](#) לבין חג מתן תורה: "הטעם העיקרי הוא דוד המלך, שנולד ונפטר בשבועות. כידוע, שורש התהוותו של דוד התחיל מהסיפור של רות, שבעצם הייתה הסבתא-רבה של דוד המלך. במתן תורה, עם קריאת מגילת רות, אנחנו רואים שהתורה נותנת לכולם הזדמנויות שוות, שלא כמו בדתות שונות שבהן מי שלא בא מבפנים לא יכול להגיע לפסגה. "המסר הוא, כפי שאמרנו חז"ל במסכת נדרים, 'היזהרו בבני עניים, שמהם תצא תורה' וגם 'תורה מונחת בקרן זוית כל הרוצה ליטול יבוא ויטול'. הדבר מתמרץ אנשים כדי שיידעו שיש הזדמנויות שוות בפני כולם. בתפילת 'הלל' אנו אומרים 'בית אהרון - ברכו את ה', בית הלוי - ברכו את ה', 'יראי ה' ברכו את ה''. המשמעות היא שכדי להיות ירא ה', לא צריך לבוא מבית אהרון ומבית הלוי. התורה שייכת לכולם והיא חלק מכולם

- פרסומת -

טעם נוסף הוא שבמגילת רות אנו רואים כמה המאמץ משתלם. רות המואבייה, להבדיל מערפה, לא ויתרה" והתאמצה להידבק בנעמי ולהתגייר, כפי שכתוב 'ותרא כי מתאמצת היא ללכת איתה'. המשמעות היא שאם אדם רוצה לחיות חיים של תורה ונתקל בקשיים, הקב"ה מתאמץ לסייע לו. הניסיונות מחשלים את האדם ועוזרים לו להתקדם. אגב, מערפה, שהתייאשה בסוף ועזבה את נעמי, יצא בסופו של דבר גלית, שנצח על ידי דוד". מסר נוסף של מגילת רות, מוסיף הרב בדוש, הוא נושא החסד - החיוב שלנו לצאת מדל"ת האמות שלנו ולהעניק לאחרים. "מגילת רות - חסד מתחילתה עד סופה: החסד של בעז לרות, החסד של רות לנעמי וכן הלאה. כתוב במקורות 'תורת חסד על לשונה'. התורה היא חסד. לכן המגילה גם באה להדגיש את הנקודה של הנתינה, ולחבר "אותה לתורה עצמה, כיוון שמדובר בחג מתן תורה

ומה לגבי מוצרי החלב?

הטעם המפורסם הוא שבגלל שעם ישראל קיבל תורה, הם קיבלו את כל הדינים וההלכות של שחיטה ואכילה. אחרי" קבלת תורה הם לא היו יכולים להשתמש בכלים כדי לבשל בחג השבועות - מעתה היה עליהם להכשיר את כל הכלים. לכן הם אכלו מאכלי חלב כי הכנתם קלה ולא מחייבת שימוש בכלים שהתבררו כלא כשרים

בשיר השירים נאמר 'חלב ודבש תחת לשונך' כרמז לתורה. החלב מסמל את החסד ואת הרחמים, וכך גם התורה -" דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. כנגדו, הבשר לא שווה לכל נפש, אדם חולה או ילד קטן לא יכולים לאכול בשר.

הבשר מסמל את התאוה, והחלב מסמל את ההפך. כלומר, התורה באה למתן את התאוות, לתת מגבלות. אם אנו "חיים לפי חוקי התורה, עלינו לרסן את התאוות שלנו ולשלוט עליהן. את זה צריכים לזכור בחג השבועות עצמו